

מסורת הש"ס

(ב) פ"י פתח קריא ליה... (ג) פתח קריא ליה... (ד) פתח קריא ליה... (ה) פתח קריא ליה... (ו) פתח קריא ליה... (ז) פתח קריא ליה... (ח) פתח קריא ליה... (ט) פתח קריא ליה... (י) פתח קריא ליה...

גהות הב"ח

(א) נבי דלמא מדיקין ברחמא... (ב) נבי דלמא מדיקין ברחמא... (ג) נבי דלמא מדיקין ברחמא... (ד) נבי דלמא מדיקין ברחמא...

גלוין הש"ס

נבי דלמא מדיקין ברחמא... נבי דלמא מדיקין ברחמא... נבי דלמא מדיקין ברחמא...

מוסף רש"י

והנהיג רבינו במסנתה של חרדל... ונהיג רבינו במסנתה של חרדל... ונהיג רבינו במסנתה של חרדל...

רבינו הגנאל

השבת וכו' אמר רב יהודה... השבת וכו' אמר רב יהודה... השבת וכו' אמר רב יהודה...

רבי אליעזר דמילה פרק תשעה עשר שבת

קלד.

הספניא... פניו מתקבט... ואלו אומר שהו מין שזין שקורין איייר"א והוא (בגרג) ובמרת כמתוב בתורה (דכריס כח) וספניא תרגום של חרס: כמילא פולחן. מרת כרדנין: מוי לחולה. שאזן זו ספנה: דלאי נמי מולה הוא: אבל לכוני עלמא שרי. ר"מ וסמא ממני ר"מ (ומהדרין לו). ואלמא מן נתן זה בעלמא וסוסינו: פסם. נבי שאר מולס: לא נשו ליה. לערפו ולערוצי יפה יפה: ולא יערנו כל ר"מ ומתקן היינו דקסני נון זה בעלמא וזה בעלמא: שבער דואינו לוך: אין מסננין אס החרדל. עממא פפרה לקמיה דמיחי כבורר שמשלך הקובין שלו:

ואין ממסקין אותו בגחלת. כדך שרגילין לככות לחוכו את הגחלת או אלן שוקות: וסוסינו בינא בגחנתא של חרדל. ומסננה בחוכו לייפות מראיתו: לא מיחי כבורר. שכלה ויאלה דך המסננה ולן שמשירי שס פסולת: בגחמא של פץ. אסור דשיך זה כינו לפי ששעשה פסם. גחלת של מחכת לא שייך זה כינו דלוי נעשה פסם: ומ"ש מבישרא גומרי. שגולין גיי"ט ופ"ג דמככה: לא אפשר. לללות מחמתול דיומא שביחא טפי אלן חרדל אפשר מחמתול: לגנן. גבייה: מאי שנא מלישא. שלשן פת ציוס טוב והאי נמי ללישה דמיא: לא אפשר. דפת חמה מעליא טפי הכא אפשר מחמתול: אימא אף גבינשא כס יומא מעליא. וכ"ש דמחמתול: לפניה לטעריה לעילוי. לאימא כהא סמוכה ליה יסוף וקפל למעלה שלא תתן סמוכה לצפרו מפי חרדל מקום חתך הגנא של הוא ויאלא ממת שריין שקורין פייד"ך ודלמא מדיקא גרדמא מיניה במכה וכשכא להפסיק חתוק מעל המילה שישמע ויקרע את ראש הגיד ומשי ליה כרות שפכה: אימיה דאבי. אומנתו: ענדא. למיטוקת הנאים ליה לחקן מילתו: עישה אל בגד לפניה חתוק המלוק ומוספרו ממוחו בתוך החתוק ומגיע למטה עד חצי החתוק כדי לחקן בין האימרא ובין המילה: לייסי בלישא. מעט שחק של בגד יפה צו אימרא לפי שהאימרא מהדקה יפה בגד של ישמע החתוק מן הגיד: וליפסיא לשפסיה לחסאי. לתחמת ראש הגיד יתן השפה ורלא השני החלק יא מעלה: ולעלוי לעילוי. אותו ראש העליון החלק יקפל ויחטול כלפי חקן מפי הגרדין שלא ידבקו במכה: דלא ידע ביה מפקסיה. שאזן ניכר צו נקב בית הכעני שסס הולאת זנלו: ולייפסיא מישחא. שהשמן מהליל הכעני: ולוקמיה להדי יומא. נגד השמש: והיכא דויג. שגלול מוכות ציועו סחלל כנגדו: כשפרישא. כראש השעורה שהוא מולד: דוריף. מנפחו אינפליגא דלע"ז: כע"ז. מייך. שלא יוכל לניק: מיקר הוא דקר פומיה. נלעטנו שפתי ואלן צו כח למוך כהן: לייסו כסא דגומרי. משעת גחלים על דף או על כלי: ולוקמיה להדי פומיה. ויעמיד אלל פיו: דחייס פומיה. שיתחמם פיו: ומייך. ויקך: דלא מינפשא. שאזן נשימה ניכרת צו שאזן דופק כנגד לבו כדך כל אדם: לינפסיא בניסוחא. יקפו עליו כנפס שקורין ופ"י: דלא מעוי. אין רוחו נכנס ויאלא יפה אליייר"א בע"ז: סילתא דחייסי. שילא שגולה עמו: ולישרקיה עליה. יתליקנה על צפרו כמו אישחרוק אישחרוק (פ"ג ד"מ) א"שאלוייר"ד: דקטין. שהוא דק: מקוטנא לאולמא. שהילא ראשה אי קר ורלאשה אחר כחש ויתליקנה עליו ומתכוו ללך הרחם כלומר כן ירמינו וכן ימענה: ואי אליא. ולא מממת ציראוח אלף נפוח לישרקיה עליה מאלמלא לקוטנא: דסומק. כל כשרו אדום: לא אינלע כיה דמיה. ככשרו דעכשו כל דמו מאז צין עור לכשר וכשמהלן אותו יולא כל דמו: לישרחו ליה. ימינו מלמולו: לא נפל כיה דפא. לא נא צו דס וממוך כן חלש הוא ואלן צו כח וממחר חלשם ומומ: לכרעי היס: הי"ג פריסי שפיה ירוק הללני צו ולא כיה דס כריס. מרמי לגריעושתא חדא דלי מיייל ליה לא נפק מיניה דמא ודלמא דס בריח מלוא דכמתוי (וכריה ט) גס את דס נתיק עיוד דמקוין הוא ומשום חולשא שלא נולד צו עינין דס: ממת'.

לקדרה יין ושמן חיי נמי בשבת לחולה דתניא... לקדרה יין ושמן חיי נמי בשבת לחולה דתניא... לקדרה יין ושמן חיי נמי בשבת לחולה דתניא...

בשבת אמר רש"י בן אלעזר משום ר' חייא... בשבת אמר רש"י בן אלעזר משום ר' חייא... בשבת אמר רש"י בן אלעזר משום ר' חייא...

כך מיימי לא מלאני לבי לעבור על דברי חבירי... כך מיימי לא מלאני לבי לעבור על דברי חבירי... כך מיימי לא מלאני לבי לעבור על דברי חבירי...

אם היא חלוק דינוקא לפניה לסירא... אם היא חלוק דינוקא לפניה לסירא... אם היא חלוק דינוקא לפניה לסירא...

דלא ידוע מבקתיה לשייפיה מישחא ולוקמיה להדי... דלא ידוע מבקתיה לשייפיה מישחא ולוקמיה להדי... דלא ידוע מבקתיה לשייפיה מישחא ולוקמיה להדי...

אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא...

אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא...

אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא...

אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא...

אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא...

אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא...

אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא...

אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא... אמרה לי אם היא ינוקא דלא מיימי ויאלא...

עין משפט

בב א"מ פ"ב הלכות ט"ז... בב א"מ פ"ב הלכות ט"ז... בב א"מ פ"ב הלכות ט"ז...

בב א"מ פ"ב הלכות ט"ז... בב א"מ פ"ב הלכות ט"ז... בב א"מ פ"ב הלכות ט"ז...

לעוי רש"י

אייר"א (אויביר"א)... אייר"א (אויביר"א)... אייר"א (אויביר"א)...

רב נסים גאון

אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין...

רב נסים גאון

אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין...

רב נסים גאון

אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין...

רב נסים גאון

אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין...

רב נסים גאון

אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין...

רב נסים גאון

אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין...

רב נסים גאון

אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין... אז הוא כן עושין...